

El complot de mai acabar

Hi ha assassinats que fan parlar sempre. Anys i panys. La televisió francesa ha difós un nou documental del magnicidi de Dallas en què es revela que el president Kennedy va ser assassinat per ordres d'una coalició de milionaris texans encapçalats per Lyndon Baines Johnson, senador texà i vicepresident de Kennedy. A l'origen del documental hi ha un periodista d'investigació americana, William Raymond, especialista dels grans enigmes politico-criminals. El 1998, Raymond va publicar un llibre *-Autòpsia d'un crim d'Estat-* on posava en dubte la tesi oficial que designava Lee Harvey Oswald com a únic responsable. Però aquesta vegada ha anat més lluny.

Raymond i Bernard Nicolas, co-realitzador del film, fonamenten tota la tesi entorn de dos elements clau: una empremta digital recollida per la policia en el lloc on es trobava Harvey que correspon a Malcom Wallace, el braç dret de la xarxa de potentats texans, i el testimoni de Billie Sol Estes, un empresari texà que acusa sense embuts Lyndon B. Johnson de ser el veritable comanditari de l'assassinat. El problema és que la majoria de documents que apareixen com a inèdits en realitat no ho són. L'empremta de Wallace es pot trobar fàcilment a Internet i també un ampli debat sobre la seva autenticitat. Quant al crèdit del testimoni de Billie Sol Estes... se n'han dit de tots colors. Els autors del documental no el posen en dubte en cap moment, però per a molts altres especialistes del tema -n'hi ha centenars- té un valor escàs. En resum, un documental que promet el món i la bolla i que està més a prop d'un còctel amb productes rars que d'una peça de veritable investigació periodística.

Xavier Vinader

El Pacte d'Eivissa es repetirà per al Senat

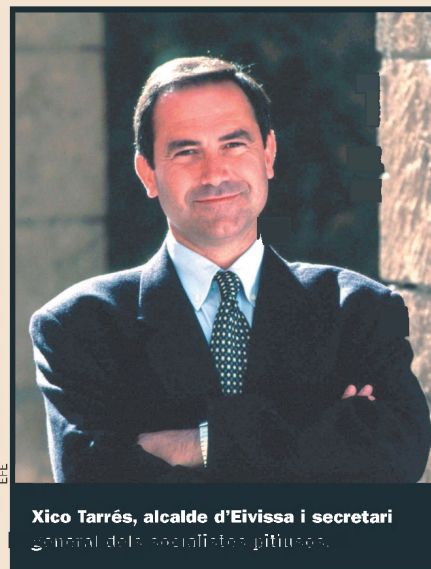
El PSOE accepta finalment repetir la coalició preelectoral amb la resta de l'esquerra.

El PSOE de les Pitiüses ha superat finalment les seues reticències inicials i ha acceptat anar en coalició preelectoral a les eleccions al Senat de març del 2004. D'aquesta manera, l'esquerra opta per reeditar el Pacte que ja li va donar l'escó de la Cambra Alta l'any 1996 i el Consell Insular el 1999.

Alguns dels dirigents de la Federació Socialista Pitiüsa (FSP-PSOE) havien dit fa només uns mesos que el Pacte Progressista "està esgotat i cal inventar una altra fórmula". Aquestes declaracions, però, no han estat sostingudes per la militància socialista eivissenca, que recentment en una assemblea va decidir per aclamació continuar mantenint el Pacte Progressista juntament amb Esquerra Unida, Entesa Nacionalista i Ecologista (ENE-PSM) i Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), així com els independents.

L'assemblea que va donar el sí a la continuïtat del Pacte va posar, però, una condició: s'havia de reforçar la presència de les sigles del PSOE, ja que aquesta formació interpreta que "una de les causes que motivaren la derrota electoral del Pacte va ser la difuminació del nostre partit en el si del Pacte", deia el seu secretari general i alcalde de la ciutat d'Eivissa, Xico Tarrés. Fins i tot, el PSOE pretenia que el senador progressista que pugui sorgir de les eleccions generals s'inscrigui al grup socialista, fos quina fos la seua filiació.

Això va esclatar com una bomba entre la resta dels partits d'esquerra, que van interpretar aquesta darrera exigència com "un intent que no hi hagi pacte; és una condició posada expressament per no arribar a cap acord", opinaven des d'ENE-PSM. Ni ENE, ni IU, ni ERC, ni tampoc els independents estaven disposats a assegurar als escons socialistes, i així ho feren saber al PSOE la setmana passada. Finalment, els socialistes renunciaren a les seues pretensions

Xico Tarrés, alcalde d'Eivissa i secretari general dels socialistes pitiusos.

inicials, i l'hipotètic senador progressista podrà anar al grup mixt.

Encara no se sap qui serà el candidat del Pacte a la Cambra Alta, però en el si de la coalició abunden les veus que opinen que s'ha d'apostar per la personalitat amb més probabilitats de guanyar, tot i que es considera molt difícil obtenir la victòria, donades les circumstàncies polítiques generals a l'estat i a les Pitiüses, on encara és recent la derrota progressista del 25 de maig. Si es manté aquest criteri, la candidata hauria de tornar a ser Pilar Costa, que ja va protagonitzar la victòria del 1996 i la del 1999.

En qualsevol cas, la importància de la decisió de tornar a reeditar el Pacte radica, més que en la transcendència de la victòria o derrota en aquestes eleccions (de relatiu interès en l'àmbit illenc), en l'evidència que la coalició progressista ha sobreviscut al terratrèmol del 25 de maig. Si el Pacte torna a existir el 2004, ho tornarà a fer en les autonòmiques i locals del 2007. I és que, com diuen en IU, "està clar que, junts, l'esquerra pot guanyar de nou les institucions locals; però, per separat, és impossible del tot".

Joan Lluís Ferrer